

ὀδηγοῦμεν εἰς τοὺς εὐμεγέθεις καὶ παραδόξως τοῦτους περιστερεῶνας. Πολυάριθμοι ἰεράκες, καὶ κάποτε ὁ φαλακραετός, περιπετώμενοι, ἀρπάζουν ἐκ τῶν φωλεῶν τὰς μάννας ἢ καὶ τὰ νεογνά μὲ τὴν πλέον τολμηρὰν ἀναισχυντίαν. Ὁ λόκληρον τὸ δάσος παριστάνει ἀδιάκοπον ταραχῶδές τι θέαμα.—ἑωσοῦ φθάνει ὁ ὀφθαλμός, δὲν βλέπει τις εἰμὴ συνωθουμένης καὶ πτερυγίζουσας περιστεράς. Μιγνύεται δὲ ὁ θόρυβος τῶν πτερυγίων αὐτῶν μὲ τὸν συχρὸν κτύπον πιπτούσης ξυλικῆς· διότι οἱ ξυλοκόποι κατακόπτουν τὰ δένδρα ὅσα φαίνονται πλέον γεμάτα φωλεῶν, καὶ μηχανεύονται νὰ ῥήκωσιν αὐτὰ εἰς τρόπον, ὥστε καταβαίοντα νὰ ἐπαίρνωσι μαζῆ των ἄλλα διάφορα. Ἡ πτώσις ἐνὸς μεγάλου δένδρου προξενεῖ κάποτε 200 περιστερίδια σχεδὸν ἰσομεγέθη μὲ τὰς μάννας, καὶ παχύτατα.

Εἶπαμεν ἤδη, ὅτι αἱ ἀγριαὶ περιστεραὶ συγχροτοῦν ἀπειράριθμα κοπάδια. Ὁ μέγας Ἀγγλαμερικανὸς ὄρνιθολόγος Οὐίλσον περιγράφει ἐν, τὸ ὁποῖον παρατήρησεν αὐτὸς ὁ ἴδιος. Ἐνῶ ποτὲ ὑπήγαιεν εἰς τὸ Φραγκοφόρτον, (πόλιν τῆς Κεντικίας, μίᾳς τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν), ἶδε περὶ τὴν μίαν ὥραν μετὰ τὸ μεσημέριον κοπάδιον περιστερῶν πολυαριθμότερον ὑπὲρ πᾶν ἄλλο, τὸ ὁποῖον εἶχεν ἰδεῖν ἕως τότε· ἐπετοῦσε πυκνότερον, διαφόρους στοίβας βαθύ, ὑπεράνω βολῆς τουφεκίου, μὲ πολλὴν ταχύτητα καὶ σταθερότητα. Κατὰ τὸ πλάτος ἐκτείνετο ἀπὸ τὰ δεξιὰ εἰς τ' ἀριστερὰ ὅσον ἠμπόρει τις νὰ ἴδῃ· ἐφαινετο δὲ πανταχοῦ πολυπληθέστατον. Περίεργος νὰ βεβαιωθῇ πόσῃ ὥρᾳ ἤθελεν ἐξακολουθεῖν ἢ διάβασις τοσοῦτου πλήθους, ἔκβαλε τὸ ὥρολόγιόν του, καὶ ἐκάθισεν. Ἐπρόσκεινε δὲ ὑπὲρ τὴν μίαν ὥραν· ἀλλὰ βλέπων ὅτι τὸ θαυμαστὸν τοῦτο κοπάδιον, ἀντὶ νὰ ὀλιγοστεύῃ, ἠῦξανε καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν καὶ κατὰ τὴν ταχύτητα, καὶ ἠναγκασμένος νὰ φθάσῃ πρὸ τῆς νυκτός εἰς τὸ μέρος ὅπου ὑπήγαιεν, ἐσηκώθη καὶ ἐξεκίνησε. Φθάσας εἰς τὸ Φραγκοφόρτον, τέσσαρας περίπου ὥρας ἀφοῦ πρῶτον ἶδε τὸ κοπάδιον, παρατήρησεν ὅτι ἡ πτερωτὴ στρατιά ἐπερνοῦσεν ἐτι ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῦ ἐξίσου πολυάριθμος καὶ ἐκτεταμένη. Κάμνει δὲ τὸν ἀκόλουθον περίεργον ὑπολογισμὸν ὁ κύριος Οὐίλσον. Ἄν ὑποθέσωμεν ὅτι ἡ στήλη ἦτον ἐν μίλιον πλατεῖα, (πιστεῖται δὲ ὅτι ἦτο πολὺ πλατυτέρα), καὶ ὅτι ἐκινεῖτο ἐν μίλιον κατὰ πᾶν λεπτόν, τέσσαρες ὥραι, ὁ καιρὸς ὅσον ἐξηκολούθει νὰ περᾶ, ἤθελαν κάμειν ὄλον τὸ μῆκος 240 μίλια. Ἠάλιν, ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι πᾶσα τετραγωνικὴ ὑάρδα τοῦ κινουμένου τοῦτε σώματος περιελάμβανε τρεῖς περιστεράς, αἱ εἰς ὄλον τὸ διάστημα τετραγωνικαὶ ὑάρδαι, πολυ-

πλασιαζόμεναι μὲ τριά, ἤθελαν δώσειν 2,230,272,000 περιστεράς!

Εἰς τὰς Ἀτλαντικὰς λεγομένας Πολιτείας, μολονότι ποτὲ δὲν φαίνονται τόσον ἀπειράριθμοι, εἶναι ὁμως κάποτε πολυαριθμώτατοι, καὶ πλήθη αὐτῶν θυσιάζονται μὲ πυροβόλα, μὲ δίκτυα, καὶ μ' ἄλλα διάφορα ὀλέθρου ὄργανα. Εὐθύς ἀποῦ γνωρισθῇ εἰς μίαν κωμόπολιν, ὅτι αἱ περιστεραὶ πετοῦν πολυάριθμοι εἰς τὴν γειτονίαν, οἱ κυνηγοὶ ἐξέρχονται ἀγεληδόν· στήνεν δὲ τὰ δίκτυα εἰς ἀρμοδίους θέσεις, καὶ κάμνοντες ζωντανὰς τινὰς περιστεράς νὰ πτερυγίζωσιν ἐπὶ ῥάβδων ὡς νὰ εἶχαν καθίσειν ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἐκλύουν πολλὰς ἀπὸ τὸ διαβαῖνον κοπάδιον νὰ καταβῶσι καὶ νὰ φάγωσι τὸν ἀραβόσιτον, καὶ ἄλλας τροφὰς, ἐπιτήδες ἐκεῖ διεσκορπισμένας· ἐνῶ δὲ καταγίνονται τοιουτοτρόπως, σύρεται σχοινίον τι, καὶ σκεπάζονται μὲ τὸ δίκτυον.—κάποτε πιάνονται διαμιᾶς ἑκατὸν, διακόσαιοι, ἢ καὶ τριακόσαιοι. Ἐν τῷ μεταξῦ, ὁ ἀήρ σκοτίζεται ἀπὸ εὐμεγέθη αὐτῶν σώματα, κινούμενα κατὰ διαφόρους διευθύνσεις· τὰ δάση βρῖνουν ἀπὸ περιστεράς, ζητούσας βαλανίδια· καὶ ἡ βροντοφώνησις τῶν πυροβόλων ἐξακολουθεῖ ἀδιάκοπος πανταχοῦ ἀπὸ πρῶτας μέχρι ἑσπέρας. Σωροὶ αὐτῶν κοβαλοῦνται εἰς τὴν ἀγοράν, ὅπου πωλοῦνται ἀπὸ ἡμισυ δίστηλον ἕως ἐν ὄγδοον τοῦ διστήλου ἢ δωδεκάς· πανταχοῦ εὐρίσκονται περιστεραὶ εἰς τὸ πρόγειμα, γεῦμα, καὶ δεῖπνον, ἑωσοῦ καὶ τῆνομα αὐτὰ καταντᾷ πλέον ἀγρία.

Ποσὸν ἀξιοθρήνητοι ὅσοι ἐγκωμιάζουν αὐτοὶ ἑαυτοὺς, ὄχι μόνον λαλοῦντες, ἀλλὰ καὶ γραφοντες! Τοὺς τοιοῦτους πρέπει ὄχι νὰ τοὺς περιφρονῶμεν, ἀλλὰ νὰ τοὺς λυπώμεθα· διότι ἢ μαίνονται, ἢ ἐφθασαν εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς κενοδοξίας καὶ οἰήσεως. Ἀγιδιάζομεν, ἀκούοντες τινὰ περιαντολογοῦντα· ἀλλ' αἰσχυρόμεθα, ὅταν ὁ λογικὸς ἄνθρωπος καταντήσῃ τόσον ἄλογος, ὥστε ν' ἀνοίγῃ στόμα, ἢ νὰ πιάνη κορυβλίον, πρὸς ἔπαινον ἑαυτοῦ. Ἐγκωμιάζετε σε ὁ πέλας, καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἄλλοτριος, καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλι, λέγει ὁ σοφὸς Σολομῶν.

Ὅτι ἡ Ἀγγλία εἶναι τόπος ὑγιεινὸς ἀκολουθεῖ ἐκ τοῦ ἐπομένου. Τὸ 1834 ἐβδομήκοντα ἐκ τῶν Λόρδων ἦσαν ἀπὸ ἐβδομήκοντα ἕως ὀγδοήκοντα χρόνων ἡλικίας, δηλαδή τὸ ἐν ἑκτον ὄλου τοῦ ἀριθμοῦ, ὅστις, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἐπισκόπων, ἀναβαίνει εἰς 426. Ἀπὸ τοὺς ἐβδομήκοντα ἑνδεκα ἦσαν ὀγδοηκονταετῆς, ἢ καὶ γηραλέωτεροι.